

[Bladt.]

gennemført ændringer i arbejdsanvisningen, men da der senere vil blive fremsat et særligt lovforslag herom, finder jeg ikke anledning til at komme ind på dette problem.

Søren Andersen: Hr. Bladt beskæftigede sig i sit indlæg en del med fortiden. I forbindelse hermed kan vi sige, at venstre gentagne gange har efterspurgt en lovgivning på dette område. Vi har længe set, at den nuværende form for arbejdsanvisning var håbløs. 4.000 lokalafdelinger anviser dels efter faggrænser, dels regionalt, og en række offentlige arbejdsanvisningskontorer samt en række andre faktorer foretager anvisninger. Det er klart, at det er vanskeligt at samordne så meget og få så god en arbejdsanvisning, som vi har behov for.

Vi har også i god tid sagt, at de nuværende dagpengesatser burde føres å jour med andre sociale ydelser.

Den foreslåede revision af lovgivningen følger nøje den udvalgsbetænkning, som foreligger, og jeg skal på venstres vegne give tilslutning til den tanke, der bærer lovforslaget, efter hvilken man simpelt hen konstaterer, at sådan som samfundsforholdene har artet sig, er det ikke længere rimeligt, at arbejdsløshedsunderstøttelsen kun bygger på at klare det mest nødtørftige for familien; det er alt for urimeligt og forkert over for de børn, der skal vokse op i arbejdsløshedsramte hjem. Det er rigtigt, at understøttelsen i fremtiden bør have en vis forbindelse med den tabte arbejdsfortjeneste.

Det er med tilfredshed, jeg har konstateret, at ministeren i fremsættelsestalen udtaler, at en nærmere overvejelse af selve understøttelsesniveauet må foretages senere i tilknytning til de forhandlinger, der finder sted i sociallovskommissionen. Jeg håber, at resultatet heraf må blive, at den lov, vi har om arbejdsløshedsunderstøttelse, indbygges i et bredere sikkerhedssystem. Jeg anerkender, at der i lovforslaget er en betydelig forenkling: en række af tilskud, der hidtil har været givet, indbygges i dagpengesatserne; den differentiering mellem gifte og ugifte, man hidtil har haft, forsvinder efterhånden, og der gennemføres en mere rationel og tidssvarende arbejdsanvisning.

Jeg kan tilslutte mig, at den enkelte

kasse foreløbig fastsætter sine egne dagpengesatser, og at de ligesom nu ikke må overstige 80 pct. af ugelønnen; denne sats er nogenlunde på linje med de satser, der findes i ulykkesforsikringsloven. Der er herigennem taget skridt henimod en bredere ordening og en ordening, der er så nogenlunde ensartet for dem, der af forskellige grunde kommer i nød.

Vi er også tilhængere af et ensartet kontingent; og dette ensartede kontingent har man fastsat til 91 kr. plus det, man eventuelt har brug for til administration af loven. Her bliver jo tale om en ret betydelig stigning for de mest velhavende forbund, og vi må føje til: en endnu større nedgang for de fattige kasser. Venstre anerkender, at der her vises slet ikke så lidt solidaritet, en solidaritet på arbejdspladserne, som vi længe har efterlyst, og som vi værdsætter: en forhøjelse i det hele af dagpengesatserne og en nedsættelse af kontingentet for de kasser, som har det største behov. Deri ligger der jo faktisk et ret vigtigt oplæg til løsning af lavtlønsproblemet. Dette alene løser det ikke, men det er af betydning.

Efter lovforslaget skal staten give fuld refusion for alle kassernes udgifter til understøttelse, og hele kontingentet indbetales til staten. Som hidtil skal administrationsudgifterne betales af kasserne selv. Jeg ser også noget midlertidigt i lovforslaget deri, at man ikke har rørt ved arbejdsgivernes bidrag, og at kommunernes andel i refusionsordningen bliver den samme som hidtil. Der er her noget, der skal passes ind i en fremtidig ordening.

Såvidt jeg forstår lovforslaget, har både udvalget og regeringen lagt den linje, at man i virkeligheden ophæver grundlaget for den nuværende arbejdsløshedsforsikring, idet man straks giver kasserne pligt til at indbetale statsandelen i kassernes pengebeholdning til statskassen på samme måde, som hvis en kasse nedlægges. Begrundelsen er jo, at det offentlige overtager risikoen for en forøget ledighed, og at kasserne derfor ikke i fremtiden har brug for at samle penge op. Af kassernes formue på 745 millioner kroner vil 204 millioner kroner være at indbetale, og det er endvidere foreslået, at de resterende 540 millioner kroner vil være at anvende til rent for-